

2017-09-22

R E M I S S V A R

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Att: Beatrice Ordeberg
103 33 Stockholm

FI Dnr 17-9845
(Anges alltid vid svar)

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ds 2017:17 "En ny lag om försäkringsdistribution" (Fi2017/02580)

Sammanfattning

Finansinspektionen (FI) välkomnar det ökade kundskydd på marknaden för försäkringsdistribution som följer av försäkringsdistributionsdirektivet. FI är även positiv till att promemorian i vissa delar föreslår att det ska införas längre gående konsumentskyddsregler än vad som följer av direktivet och till de ställningstaganden som gjorts i frågan om gränsdragningen mellan försäkringsdistribution och värdepappersrörelse.

FI tillstyrker flertalet av promemorians förslag, liksom de resonemang som förs. Det finns dock ett antal frågor där FI inte instämmer i promemorians förslag eller anser att det behöver göras förtydliganden och tillägg.

En av de mest relevanta frågorna är gränsdragningen mellan försäkringsdistribution och värdepappersrörelse. FI delar bedömningen att det inte längre bör vara möjligt för förmedlare att tillhandahålla investeringstjänster inom ramen för försäkring. FI avstyrker däremot förslaget i den del som avser möjlighet att som sidoverksamhet tillhandahålla investeringsrådgivning avseende fondandelar som placeras i en fondförsäkring eller depåförsäkring. FI anser att fördelarna för konsumenterna inte överväger den otydlighet och inkonsekvens som förslaget innebär.

Regleringen om sidoverksamhet för försäkringsförmedlare bör enligt FI förtydligas. FI ser vidare positivt på möjligheten att pröva ett ärende om ingripande innan ett tillstånd återkallas på formella grunder samt den utökade lämplighetsprövningen. Likaså välkomnas promemorians förslag om förbud mot så kallade up-front provisioner.

FI anser att reglerna avseende rådgivning på grundval av opartisk och personlig analys även bör omfatta försäkringsföretag och att det bör övervägas om uttrycket kan ersättas med "rådgivning på oberoende grund". FI bedömer också att bestämmelserna om information till kund samt passandebedömning även

bör gälla för pensionsförsäkringar vars värde är exponerat mot marknadsvolatilitet.

Inledning

Promemorians förslag genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/97/EU om försäkringsdistribution (försäkringsdistributionsdirektivet). Direktivet ersätter direktiv 2002/92/EG om försäkringsförmedling.

Ett av huvudsyftena med försäkringsdistributionsdirektivet är att uppnå ett ökat kundskydd, särskilt vid distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter. Ett annat huvudsyfte är att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att förenkla gränsöverskridande verksamhet, att skapa en sund konkurrens samt att öka harmoniseringen av administrativa sanktioner.

Promemorian behandlar även vissa viktiga nationella frågeställningar, bl.a. gällande gränsdragningen mellan försäkringsdistribution och värdepappersrörelse och vilken verksamhet försäkringsförmedlare ska få driva med stöd av sidotillstånd.

FI har disponerat remissvaret enligt följande. Först lämnas synpunkter på vissa frågor i promemorian som FI anser vara särskilt viktiga för att åstadkomma ett ökat konsumentskydd. Därefter lämnas synpunkter på övriga delar av förslagen i den ordning som de förekommer i promemorian. FI lämnar avslutningsvis vissa mindre synpunkter på promemorians förslag.

Synpunkter på vissa större frågor i promemorian

Gränsdragningen mellan försäkringsdistribution och värdepappersrörelse samt marknadsföringsförbud för vissa finansiella tjänster

En av de mer principiellt viktiga frågorna som behandlas i promemorian är vilken verksamhet en försäkringsförmedlare ska kunna bedriva med stöd av sitt tillstånd för försäkringsdistribution. Det har länge ansetts oklart om den rådgivning om finansiella instrument som försäkringsförmedlare lämnar inom ramen för en kunds försäkring omfattas av bestämmelserna i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (LV) eller av bestämmelserna i lagen (2005:405) om försäkringsförmedling (LFF).

Dessa regelverk uppvisar stora skillnader vad gäller etableringskrav, organisatoriska krav och kundskyddsregler. Det gör att konsumenter som i dag får rådgivning om finansiella instrument av försäkringsförmedlare har ett lägre konsumentskydd. FI ser därför positivt på att promemorian nu tydligt klargör att rådgivning avseende investeringar i finansiella instrument inom ramen för en försäkring är att bedöma som tillståndspliktigt investeringsrådgivning enligt LV.

Promemorians ställningstagande medför att försäkringsförmedlare framöver inte får lämna sådan rådgivning med stöd av sitt tillstånd för försäkringsdistribution. Detsamma gäller rådgivning avseende finansiella instrument inom premiepensionen samt rådgivning avseende finansiella instrument som inte placeras i en försäkring. En försäkringsförmedlare som vill bedriva sådan verksamhet måste därmed söka tillstånd för värdepappersrörelse. Promemorian föreslår även att försäkringsförmedlare ska kunna få tillstånd att som sidoverksamhet lämna viss investeringsrådgivning, vilket berörs ytterligare nedan.

Enligt FI stärker promemorians klargörande konsumentskyddet och skapar en tydlig skiljelinje mellan försäkringsdistribution och värdepappersrörelse.

FI instämmer även i promemorians bedömning att det är nödvändigt att komplettera klargörandet i gränsdragningsfrågan med ett förbud för försäkringsförmedlare att marknadsföra vissa finansiella tjänster. Det finns annars, som redogörs för i promemorian, en risk för att marknadsföring av finansiella instrument kan användas för att kringgå konsumentskyddsreglerna vid rådgivning om finansiella instrument.

FI tillstyrker därför promemorians förslag om att försäkringsförmedlare i samband med försäkringsdistribution inte ska få marknadsföra andra finansiella tjänster än sådana försäkringar som omfattas av förmedlarens tillstånd eller registrering.

Tillstånd att tillhandahålla investeringsrådgivning om finansiella instrument som sidoverksamhet

Promemorian föreslår att försäkringsförmedlare inte ska kunna få tillstånd att som sidoverksamhet tillhandahålla investeringsrådgivning om fondandelar inom premiepensionen. Försäkringsförmedlare ska heller inte kunna få tillstånd att som sidoverksamhet motta och vidarebefordra order och tillhandahålla investeringsrådgivning avseende fondandelar *utom* försäkringar.

FI tillstyrker båda förslagen. FI delar promemorians bedömning att det inte finns någon nära anknytning mellan en försäkringsförmedlares försäkringsdistribution och investeringsrådgivning om fondandelar inom premiepensionen och rådgivning av fondandelar som inte placeras i en försäkring. Det finns därför inte skäl att ge försäkringsförmedlare möjlighet att lämna sådan rådgivning som sidoverksamhet. Den typen av rådgivning bör vara förbehållen företag med tillstånd att bedriva värdepappersrörelse.

Promemorian föreslår därutöver att försäkringsförmedlare ska kunna få tillstånd att som sidoverksamhet tillhandahålla investeringsrådgivning avseende fondandelar som placeras i en fondförsäkring eller depåförsäkring.

FI avstyrker förslaget. FI anser att det ur ett konsumentskyddsperspektiv är viktigt att det inte görs några avsteg från den tydliga skiljelinje mellan

värdepappersrörelse och försäkringsdistribution som promemorian i övrigt tillämpar. En reglering som innebär att det krävs värdepapperstillstånd för att lämna rådgivning om finansiella instrument, skulle skapa en önskvärd tydlighet för konsumenterna i frågan om vilka företag som har rätt att lämna vilken typ av rådgivning och därmed stärka konsumentskyddet.

Enligt FI innebär ett sådant ställningstagande inga nackdelar för konsumenterna. De konsument som önskar rådgivning om de finansiella instrument som ska ingå i en försäkring kan få det genom att vända sig till ett värdepappersbolag. Vidare kommer de försäkringsförmedlare som önskar erbjuda sina kunder sådan rådgivning även fortsättningsvis kunna göra det genom att ansöka om ett värdepapperstillstånd eller agera som anknuten ombud till ett värdepappersbolag. Mot bakgrund av de organisatoriska krav och de kundskyddsbestämmelser som föreslås gälla för förmedlare med sidotillstånd, torde en sådan tillståndsansökan inte bli mer betungande än en sidotillståndsansökan. Det är snarare svårt att se fördelarna för en försäkringsförmedlare att söka ett sidotillstånd som enbart ger möjlighet att lämna rådgivning om ett begränsat antal finansiella instrument.

FI anser således att det inte ska införas något undantag som ger försäkringsförmedlare möjlighet att som sidoverksamhet tillhandahålla investeringsrådgivning avseende fondandelar som placeras i en fondförsäkring eller depåförsäkring.

Om promemorians förslag kvarstår anser FI att det är viktigt att resonemangen i dessa delar utvecklas och förtydligas. Här kan exempelvis framhållas att det i promemorian framkommer att det inte finns skäl för att införa särskilda regler om ägarprövning. Trots detta ska bestämmelser om ägares lämplighet i 3 kap. 1 § p. 4 samt 2 § LV tillämpas för det fall då en förmedlare bedriver verksamhet med stöd av sidotillstånd. Det finns enligt FI därmed skäl för att klargöra hur bestämmelserna i praktiken ska tillämpas.

Sidotillstånd att bedriva annan sidoverksamhet än investeringsrådgivning om fondandelar som placeras i fond- och depåförsäkringar

Med undantag för sådan sidoverksamhet som regleras särskilt i LFF får en försäkringsförmedlare i dag driva sidoverksamhet utan särskilt tillstånd från FI. FI kan dock förbjuda förmedlaren att utöva sidoverksamheten om det finns särskilda skäl. Promemorian föreslår ingen ändring i denna del.

Det finns här anledning att nämna att FI i tillsynen har noterat att det blivit allt vanligare att försäkringsförmedlare driver sidoverksamheter där rådgivning lämnas avseende andra produkter än finansiella instrument. Det kan t.ex. röra sig om rådgivning om investeringar i företagsobligationer, aktier och kapitalandelslån i privata aktiebolag, eller om rådgivning om lån från konsument till mindre företag. Eftersom dessa produkter inte klassas som finansiella instrument omfattas rådgivningen inte av tillståndsplikt och inte heller av några konsumentskyddande regler.

Sådan sidoverksamhet är enligt FI problematisk ur ett konsumentskydds-perspektiv. Rådgivning avseende denna typ av produkter innebär samma (och i många fall högre) risker för konsumenter som rådgivning om finansiella instrument. När sådan rådgivning lämnas av ett företag under FI:s tillsyn kan det vara svårt för en konsument att förstå att rådgivningen inte omfattas av de konsumentskyddsregler som företagets reglerade verksamhet lyder under. Det finns en risk att konsumenten får uppfattningen att även rådgivningen om dessa produkter omfattas av konsumentskyddsregler, trots att så inte är fallet.

Enligt FI bör därför regleringen om sidoverksamhet för försäkringsförmedlare harmoniseras med de regler som gäller för värdepappersbolag. Värdepappersbolag får driva sidoverksamhet endast efter tillstånd från FI och om det finns särskilda skäl. Det ger FI möjlighet att ta ställning till om en tilltänkt sidoverksamhet är lämplig ur ett konsumentskyddsperspektiv, redan innan verksamheten påbörjas. På så sätt kan FI på ett tidigt stadium förhindra sidoverksamheter som medför stora konsumentrisker. Det kan i detta sammanhang även nämnas att FI av hänsyn till konsumentskyddet tidigare har nekat värdepappersbolag att som sidoverksamhet driva portföljförvaltning och investeringsrådgivning avseende aktier och andra instrument i privata aktiebolag.

En sådan bestämmelse skulle kunna utformas enligt följande: *§ En försäkringsförmedlare får efter tillstånd av Finansinspektionen driva annan verksamhet än försäkringsdistribution om det finns särskilda skäl.*

Utökad lämplighetsprövning och ingripande när en försäkringsförmedlare återkallat sitt tillstånd

FI tillstyrker promemorians förslag om en utökad lämplighetsprövning för fysiska personer som söker tillstånd för försäkringsförmedling och för personer som ska ingå i ledningen för en juridisk person som söker tillstånd för försäkringsförmedling. FI tillstyrker även förslaget att samma krav ska gälla för anknutna försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter eller pensionsförsäkringar som är exponerade mot marknadsvolatilitet. Förslaget stärker konsumentskyddet och innebär en harmonisering med de krav som ställs på ledningspersoner i andra finansiella företag.

FI tillstyrker även promemorians förslag om att FI, när en försäkringsförmedlares tillstånd ska återkallas på vissa formella grunder, ges möjlighet att först pröva om det finns skäl att ingripa mot förmedlaren med stöd av de allmänna ingripandebestämmelserna. Förslaget åtgärdar problem med att försäkringsförmedlare kringgått sanktioner genom att under pågående ingripandeförfarande återkalla sitt tillstånd för att kort därefter ansöka om försäkringsförmedlingstillstånd på nytt.

Tillämpliga regler när försäkringsföretag tillhandahåller investeringstjänster

FI tillstyrker promemorians förslag om att försäkringsföretag ska följa relevanta kundskyddsbestämmelser i LV när de tillhandahåller investeringsrådgivning och portföljförvaltning avseende finansiella instrument inom ramen för en försäkringsbaserad investeringsprodukt eller en pensionsförsäkring som är exponerad mot marknadsvolatilitet. Att kundskyddsreglerna harmoniseras för de olika företag som har rätt att tillhandahålla investeringsrådgivning eller portföljförvaltning stärker konsumentskyddet.

FI noterar att det i förslaget inte finns regler om vad som ska gälla när försäkringsbolag tillhandahåller investeringsrådgivning avseende finansiella instrument som inte är placerade i en försäkring. Enligt Finansinspektionen bör det förtydligas om detta beror på att det anses utgöra försäkringsfrämmande verksamhet.

Intressekonflikter och provisioner

FI tillstyrker promemorians förslag om att en försäkringsdistributör vid distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter och vissa pensionsförsäkringar inte får erbjuda eller ta emot så kallade up-front provisioner.

FI har i flera sammanhang uppmärksammat att up-front provisioner skapar intressekonflikter som är mycket svåra att hantera. Även när sådana provisioner kombineras med villkor från de betalande försäkringsföretagen om att hela eller delar av provisionen ska betalas tillbaka om kunden återköper försäkringen inom en viss tid kan de, precis som det beskrivs i promemorian, ge upphov till omotiverade flyttar av försäkringskapital med enda syfte att generera mer intjäning till försäkringsförmedlaren. FI ser därför positivt på att promemorian föreslår regler i denna del som går längre än vad som följer av försäkringsdistributionsdirektivet.

Rådgivning på grundval av opartisk och personlig analys

FI tillstyrker promemorians förslag att försäkringsförmedlare som informerat en kund om att rådgivning lämnas på grundval av en opartisk och personlig analys inte får ta emot ersättning från tredje part. FI tillstyrker även förslaget att förmedlarens analys inte får omfatta försäkringsprodukter som helt eller delvis har utvecklats av förmedlaren eller av företag som är närstående till förmedlaren.

Enligt FI är det av stor vikt att det införs tydliga regler som ger förutsättningar för framväxt av en oberoende rådgivningsmarknad. FI ser därför positivt på promemorians förslag att införa längre gående krav i denna del än vad som följer av försäkringsdistributionsdirektivet.

Enligt FI är det dock olyckligt att bestämmelserna om rådgivning på grundval av en opartisk och personlig analys har begränsats till att avse endast försäkringsförmedlare. Det stämmer visserligen, som promemorian konstaterar, att försäkringsföretag sällan torde ha ett intresse av att lämna rådgivning på grundval av en opartisk och personlig analys, eftersom rådgivningen då inte får omfatta företagets egna försäkringar. Det kan dock inte uteslutas att ett försäkringsföretag organiserar sin verksamhet på så sätt att det inrättas en verksamhetsgren som erbjuder rådgivning på grundval av en opartisk och personlig analys och där företagets egna försäkringar inte ingår i analysen. I ett sådant fall borde försäkringsföretaget i den delen av verksamheten lyda under samma kundskyddsbestämmelser som försäkringsförmedlare. FI anser därför att bestämmelserna om rådgivning på grundval av en opartisk och personlig analys ska omfatta även försäkringsföretag. Det skulle tydliggöra att samtliga försäkringsdistributörer som lämnar rådgivning på grundval av en opartisk och personlig analys lyder under samma krav. Detta ställningstagande torde i sig inte vara problematiskt eftersom promemorian konstaterar att försäkringsföretag som betecknar sin rådgivning om egna produkter som opartisk bör anses agera i strid med kravet på god försäkringsdistributionsstandard.

Slutligen anser FI att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör övervägas om begreppet ”rådgivning på oberoende grund” ska användas i stället för ”rådgivning på grundval av en opartisk och personlig analys”.

Försäkringsdistributionsdirektivet använder båda dessa begrepp, rådgivning på grundval av opartisk och personlig analys när det gäller försäkringsprodukter i allmänhet och rådgivning på oberoende grund när det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter. Promemorian anser att det förstnämnda begreppet bör användas genomgående i den svenska lagstiftningen, eftersom det ligger närmare de skrivningar som finns i den befintliga lagen om försäkringsförmedling. Promemorian anser vidare att det skapar en tydlig skiljelinje mellan rådgivning avseende försäkring och investeringsrådgivning avseende finansiella instrument.

Det finns enligt FI dock en risk att det kan bli svårare för konsumenterna att förstå skillnaderna mellan oberoende och icke oberoende rådgivning om olika begrepp (med samma innebörd) används i olika regelverk. Enligt FI skulle förutsättningarna för att skapa en klar och tydlig bild av vad en konsument kan förvänta sig när ett företag erbjuder oberoende respektive icke oberoende rådgivning öka om terminologin harmoniseras i de olika regelverken.

Tillämpningsområdet för direktivets regler om distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter

FI tillstyrker promemorians förslag att vissa av konsumentskyddsbestämmelserna för försäkringsbaserade investeringsprodukter också ska tillämpas på pensionsförsäkringar vars värde är exponerat mot marknadsvolatilitet. De regler som promemorian föreslår ska tillämpas (bl.a.

krav på lämplighetsbedömning och hantering av intressekonflikter) för denna typ av pensionsförsäkringar är centrala för konsumentskyddet.

FI anser dock att även bestämmelserna om information till kund samt om passandebedömning (och undantag från passandebedömning) ska gälla för sådana pensionsförsäkringar.

Förutom skillnaden i beskattning finns det betydande likheter mellan sparandeförsäkringar som klassas som kapitalförsäkringar och sådana som klassas som avgiftsbestämda tjänstepensionsförsäkringar samt privata pensionsförsäkringar. I alla skattekategorierna återfinns både traditionella livförsäkringsprodukter där försäkringsföretaget sköter förvaltningen, och fond- och depåförsäkringar där den försäkrade bestämmer inriktningen på förvaltningen genom att välja underliggande tillgångar. Alla kategorierna är ofta föremål för finansiell rådgivning.

Enligt promemorians förslag undantas pensionsförsäkringar som är exponerade mot marknadsvolatilitet från reglerna om passandebedömning vid annan försäkringsdistribution än rådgivning och från vissa informationskrav. Promemorian innehåller i denna del endast en väldigt kortfattad motivering (s. 307) som i första hand tycks ta fasta på kollektivavtalad tjänstepension. Att kollektivavtalad försäkring har en särställning vad gäller informationsregleringen är rimligt och ligger i linje med hur dessa har reglerats i försäkringsavtalslagen (2005:104) och FI:s föreskrifter och allmänna råd om information som gäller försäkring och tjänstepension (FFFS 2011:39). Detta gäller såväl avgiftsbestämd tjänstepension som administreras via valcentralerna som s.k. förmånsbestämd tjänstepension. En betydande del av tjänstepensionsmarknaden är dock inte kollektivavtalad. Det finns enligt FI inte några skäl att undanta denna del av marknaden från kraven på information. Snarare är det så att bristen på breda kollektivavtalade överenskommelser när det gäller t.ex. avgiftsnivåer och försäkringsriskinnehåll gör att behovet av ett tydligt konsumentskydd är särskilt stort inom den individuella tjänstepensionen. Även för den begränsade grupp som kan teckna privat pensionsförsäkring finns behovet av sådant konsumentskydd. Kraven på information bör även gälla vid flytt av pensionskapital, såväl tjänste- som privat.

Detsamma gäller bestämmelserna om passandebedömning. För kollektivavtalad tjänstepension finns det inget uppenbart behov av passandebedömningsregler, eftersom valmöjligheterna är begränsade och en stor del av distributionen sker via valcentralerna. Inom den individuella tjänstepensionen är de potentiella valmöjligheterna dock fler. Det förekommer depåförsäkringar som ger möjlighet att placera i både aktier och aktieindexobligationer. Även om själva försäkringsavtalet formellt sluts mellan försäkringsdistributören och arbetsgivaren är det därför viktigt att det även här finns ett högt konsumentskydd vid de distributionsaktiviteter som efterföljer avtalet. Likartat bör gälla för privat pensionsförsäkring.

FI anser följaktligen att 7 kap. 1 § tredje st. bör ändras och utökas till att lyda

En försäkringsdistributör som bedriver försäkringsdistribution som avser pensionsförsäkringar som omfattas av första stycket ska i denna verksamhet tillämpa 6 kap. 2–14 §§. Vid försäkringsdistribution som avser kollektivavtalsgrundade försäkringar som följer en överenskommelse mellan en arbetsgivarorganisation och en central arbetstagarorganisation ska enbart tillämpas 6 kap. 2, 3, 7–9 och 12–14 §§.

Övriga synpunkter på förslaget

Anknutna förmedlare

FI tolkar promemorians förslag som att banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag inte längre kommer att kunna vara anknutna försäkringsförmedlare. Då dessa företag inte heller kommer att kunna vara sidoverksamma eller anknutna sidoverksamma förmedlare torde detta innebära att dessa banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersföretag måste ha tillstånd till försäkringsförmedling för att distribuera försäkringar framöver. Det kan finnas behov av att i den fortsatta beredningen av lagförslaget ytterligare analysera konsekvenserna av detta, eftersom flera sådana företag i dag distribuerar försäkringsprodukter genom att vara just anknutna försäkringsförmedlare. Drygt 100 företag är i dag registrerade som anknutna försäkringsförmedlare utan att ha försäkringsförmedling som huvudsaklig verksamhet, varav flera stora banker, sparbanker och värdepappersbolag.

Tillsyn och ingripanden

Som poängteras i promemorian innehåller försäkringsdistributionsdirektivet regler om att de behöriga myndigheterna sinsemellan kan träffa överenskommelser om att en behörig myndighet med avseende på en viss försäkringsförmedlare kan överföra sina befogenheter på en annan behörig myndighet (artikel 7.1). Regeln i sig går inte att ifrågasätta och FI anser att departementet har tolkat reglerna rätt. Inspektionen ställer sig däremot frågande till hur sådana överenskommelser kommer att fungera i praktiken och efterlyser vägledning i den delen. Frågor som aktualiseras är exempelvis hur dessa överenskommelser ska administreras, vilken myndighet ska väcka frågan i de fall en sådan överenskommelse bör aktualiseras och vilket bolag ska betala den årliga tillsynsavgiften till världslandsmyndigheten?

I 8 kap. 4 § andra stycket anges vidare att FI ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen. FI undrar vilket beslut som avses här. Är det beslut om att FI har träffat en överenskommelse eller ska FI besluta i fortsättningen i enlighet med överenskommelsen. Detta bör preciseras så att det tydligt framgår vilka beslut som avses.

Förslaget till lag om försäkringsdistribution

Av 1 kap. 4 § framkommer att bestämmelserna om försäkringsförmedlare i denna lag även gäller anknuten försäkringsförmedlare och sidoverksam försäkringsförmedlare om inte annat anges. FI föreslår att det även uttryckligen ska anges vad som gäller för en anknuten sidoverksam förmedlare eftersom dessa inte uppenbart omfattas av definitionen av vare sig anknuten förmedlare eller sidoverksam förmedlare.

I 6 kap. 11 § första stycket b) anges att undantaget gäller för okomplicerade försäkringsbaserade investeringsprodukter. I artikel 30 direktivet används uttrycket ”andra icke-komplicerade försäkringsbaserade investeringsprodukter”. FI anser att punkten b) i lagförslaget ska ha följande lydelse: ”andra okomplicerade försäkringsbaserade investeringsprodukter”. Detta för att tydliggöra att punkten b) innefattar andra typer av okomplicerade produkter än punkten a). Bemyndigande i 6 kap. 15 § 6 ska i sådant fall justeras till ”andra okomplicerade produkter”.

Den nuvarande formuleringen av promemorians förslag till 9 kap. 25 § 2 meningen lyder ”Föreläggande mot försäkringsdistributörer och utländska försäkringsgivare som använder sig av obehöriga förmedlare”. Det förefaller som om slutet på meningen har fallit bort.

FINANSINSPEKTIONEN

Erik Thedéen
Generaldirektör

Helena Thessén
Finansinspektör